

AF CHRISTINA KRACHT

SØMANDSKONEFORENINGEN - MERE END EN KAFFEKLUB

Sømandskoneforeningen af 1976 blev etableret som netværk, dengang mændene var til søs i halve år ad gangen – og en telefonopringning var en sjælden luksus. I dag er situationen en helt anden. Man kan kontakte hinanden døgnet rundt, og udetiden er kortere. Er der overhovedet et behov for foreningen?

- Ja, svarer Dominique Jacobsen meget klart og tydeligt. Hun er 28 år og bor med sin kæreste gennem 13 år i Svendborg. Rene Hansen er overstyrmand i Maersk. Ude 11 uger ad gangen og hjemme lige så længe.

- Dengang blev man lykkelig for den meget sjældne korte opringning", fortsætter hun, "men savnet og tomheden virker for nogen paradoksalt nok større, hvis man har daglig kontakt gennem eksempelvis Skype eller telefon".

For at undgå netop at pleje savnet, har Dominique Jacobsen og hendes kæreste valgt ikke at have kontakt ret ofte.

- Men står jo alligevel alene med vand ud over det hele, når vaskemaskinen er gået i stykker, fortæller hun. Og samtidig er det frustrerende for manden til søs ikke at kunne hjælpe. Så hellere lade ham leve i lykkelig uvidenhed og klare de små dagligdagsproblemer selv.

- Men sker der noget alvorligt, ved vi, at vi straks kan ringe – og det giver selvfølgelig en enorm tryghed, erkender Dominique Jacobsen.

Men i det daglige er det dog stadig trygt at have et netværk om sig, der forstår de udfordringer og savn, det byder med en partner til søs langt fra dagligdagen. Der kommer foreningen ind.

ALTID EN HJÆLPENDE HÅND

- Selvom vi tit bare mødes til kaffe, er vi bestemt ikke KUN kaffeveninder i foreningen, siger Dominique Jacobsen – "vi har en indforstået fælles forståelse for savnet – eller bevidstheden om de farer, vores mænd lever i". Uroen, når kursen går mod farvande med pirater. Eller angsten, da en Scandlines færge veltede under et dokophold i Polen i marts. Den efterfølgende forløsning på angsten, da de involverede hustruer fandt ud af, at deres mænd var ok.

Og så drøfter de udfordringerne, der opstår, når manden kommer hjem fra søen. For det er ikke altid en dans på gensejlsros, når han står i døråbningen og gerne vil – og skal – finde sin plads i hjemmet. Når nu man selv har styret det hele selvstændigt i flere måneder.

Også praktiske ting hjælper de hinanden med. En ferieramte mand sættes af sin kone til at hjælpe en anden med at reparere en vaskemaskine. De hjælper hinanden med at flytte. Transporterer hinandens børn til sport. Afholder "computerdage", hvor de yngre hjælper de ældre med teknologien. Selv tog Dominique Jacobsen en hjemmearbejdsdag for at hjælpe en "sømandskone" med at få passet et sygt barn. Og ville gøre det igen.

FORENINGEN

En flok sømandskoner fra Svendborg etablerede i 1976 foreningen. Formålet var dengang – som i dag – at skabe et netværk, hvor medlemmerne støtter hinanden, med de udfordringer det giver at være alene, mens ens mand er på søen.

For tiden er der omkring 120 medlemmer fordelt på 12 lokalforeninger. Alle kvinder. I Svendborg er der for tiden 30 medlemmer med omkring 50 aktivitetstilbud årligt. Første weekend i oktober er der medlemsmøde for alle i Landsforeningen med mulighed for overnatning.

Formanden bliver valgt for to år ad gangen. - en tjans Dominique Jacobsen netop har overtaget. Landsforeningens bestyrelse mødes fire gange årligt, og Dominique Jacobsens ambition er at gøre foreningen mere synlig for at hverve flere medlemmer.

- Mund-til-mund metoden er ikke nok, fortæller hun, "for vores mænd er ikke gode til at tale om foreningen, selvom de elsker at være med til vores arrangementer – og der få sat ansigt på de kvinder, de hører så meget om".

Hun tænker at promovere foreningen mere via sociale medier, arrangementer og forbedring af hjemmesiden.

OGSÅ FOR MÆND OG KÆRESTER

Dominique Jacobsen erkender, at navnet er en udfordring, da det kan signalere "strikkeklub for ældre koner".

- Selv hørte jeg om foreningen i et interview med en "sømandskone" – og tvivlede på, om jeg som kæreste til en sømand kunne være med i "kone-foreningen", griner Dominique Jacobsen.

Og mændene bliver der jo stadig flere af i takt med, at der kommer flere kvindelige søfarende. Endnu har ingen meldt sig ind som fuldt medlem. Måske fordi de ikke kan identificere sig med navnet.

Mange nye navne har været diskuteret – eksempelvis "Den Blå Familie", der måske ville ramme bredere og måske ramme netop mændene og Offshore-industrien. Men mange identificerer foreningen med det gamle navn og er stolte af at være sømandskoner. Derfor er det endnu kun blevet ved snakken om at finde et mere tidssvarende navn. Et navn, som indikerer, at alle med kontakt til "Det Blå Danmark" uanset køn er velkomne.

Læs mere om foreningen på deres hjemmeside <http://www.soemandskoner.dk/>